

Altsasu: La força sense justícia és tirania?

written by Germán Gorraiz López | 11 de juliol de 2020

“La Justícia sense força és impotent; la força sense justícia és tirania” (Blaise Pascal)

La Sala Penal de l'Audiència Nacional va condemnar en el seu dia a 8 joves d'Altsasu a penes que oscil·laven entre els 2 i els 13 anys per un delictes d'odi i lesions després d'una brega amb dos membres de la Guàrdia Civil i les seves acompanyants que va derivar en un comunicat mèdic de “lesions menors” i que al seu dia va ser qualificat pel coronel en cap de la Guàrdia Civil de Navarra com “delictes d'odi”, de manera que la sentència de l'Audiència Nacional seria segons fonts judicials “un autèntic disbarat jurídic”, el que va provocar una immediata reacció de repulsa popular i institucional. L'atestat policial de la nit dels fets va ser redactat per la Guàrdia Civil i comunicat simultàniament a tots els mitjans de comunicació de l'*statu quo* de l'Estat espanyol i emparat per l'“espiral del silenci” dels mitjans de comunicació de masses, i va aconseguir fixar en el subconscient col·lectiu la idea que “el cas Altsasu és terrorisme”. Mitjançant una deliberada i sufocant acumulació de missatges d'un sol signe: els xavals d'Altsasu són cadells d'ETA.

Per la seva banda, el Tribunal Suprem va decidir que l'anomenat Cas Altsasu “tindria encaix en l'article 573.1 del Codi Penal” i, en conseqüència, que fos jutjat per l'Audiència Nacional com “fets constitutius d'un delictes de terrorisme” a petició del Fiscal de l'Audiència Nacional. Descartat finalment el “delictes de terrorisme” sol·licitat en primera instància pel fiscal José Perals, la Sala d'Apel·lacions de l'Audiència Nacional resol mantenir la condemna fixada per la Secció Primera de l'esmentat Tribunal als 7 joves d'Altsasu

(penes que oscil·laven entre els 2 i els 13 anys de presó). La sentència final del Suprem contra els xavals d'Altsasu seria la radiografia de la "perfecció negativa" de l'Estat espanyol, terme emprat pel novel·lista Martín Amis per designar "l'obscena justificació de l'ús de la crueltat extrema, massiva i premeditada per un suposat Estat ideal".

Així, el Tribunal Suprem després de descartar la discriminació ideològica i obviar el principi *in dubio pro reo*, va rebaixar les condemnes a penes que oscil·len entre 1 i 9 anys, el que en la pràctica significa la instauració legal de l'anomenada Doctrina Aznar, consistent a "criminalitzar grups i entitats díscols i refractaris al missatge de l'establishment dominant de l'Estat espanyol". En conseqüència, el cas Altsasu seguirà el seu recorregut mitjançant el recurs al Tribunal Constitucional i acabarà indefectiblement al Tribunal Europeu d'Estrasburg que tornarà a donar una estirada d'orelles a la justícia espanyola però que no impedirà que llavors els xavals d'Altsasu s'hagin deixat a la presó somnis i esquinçalls de llibertat, ja que segons Oscar Wilde "pel qui està a la presó, les llàgrimes són part de l'experiència de cada dia. Un dia a la presó en el qual no es plori és un dia en què el cor està dur, no un dia en què el cor estigui alegre".